

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallelæ Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1648

§. 6. Politia Scotorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13147

§. 5. Mores Scotorum.

PAVCA hæc ex Boethij obseruationibus decerpsumus.

Victus. Carnes semicoctas comedunt, aiunt enim in iis plus esse
fucci. Massam ex farinâ, butyro, caseo conflatam, duratamque fe-
rebant ad bellum, quam subinde lingebant. Helluones apud eos
aquis submergebantur. Quæ mulier infantem suum akere non
posset adulterij incurrebat notam.

Potus. In castris tantum licebat iis aquam bibere. Domi potionis
genus conficiebant, quod aquam viuam nuncupabant, ex thymo,
mentâ, aniso, herbisque patriis cliquatis.

Vestes. Semper capite nudo incedebant, quare apud eos nemo
caluus: nudis ferè pedibus ambulabant; si calceos induerent, eos
madefaciebant: lectum eis præbebat scamnum, aut pauimentum.
Chlamydem tantum hyeme adhibebant, cāmque adstrictio-
rem.

Bellum. Omnia suis humeris ad bellum portabant. Arma erant
galea, lorica, clypeus ex ferro, aut corio: postremis temporibus
& sclopus, quo vt & gladio si quis carere deprehendebatur, loris
cædebat. Nobilissimi primi in acie stabant, si quis se subduxisset
è castris à quo quis impunè necabatur. Dissipabantur facile, sicut
& facilè reuocabantur ad signa. Nihil ex insidiis, omnia aperto
marte gerebant. Mulier nisi ferret vterum, maritum ad castra se-
quebatur.

Et hæc quidem de antiquis Scotis; nam ex Gallorum & An-
glorum commercio, iam politiores effecti sunt.

§. 6. Politia Scotorum.

IN Scotiam appulere Scythæ, quidquid refragentur Scaliger,
& Buchananus, frustra hunc Senecæ versum distorquentes,

Et cerneos Scotobrigantas,
vbi vulgo legitur *Scuta Brigantas*. Sed vnde venerunt illi Scythæ?
Aliqui illos accersunt ex Hispaniâ, vnde expulsoz aiunt per Con-
stantinum Magnum, idque ex Alphonsi Chronico conantur cruc-

re. Alij ex Gothiâ, quæ tum Scythia dicebatur, vt colligitur ex lib. 2. Procopij, de bello Goth. Quidquid sit Hiberniam primò subierunt: exinde transferunt in partem Septentrionalem Britaniæ, vbi iuncti Pictis grauissima bella gessere cum Romanis, & Britannis cultioribus. Picti autem videntur indigenæ fuisse, & hoc accepisse nomen à corporibus *Pictis Glasto*, quod eruditè Camdenus probat. Hi autem Picti occupabant partem Meridionalem præsentis Scotiæ, cùm Scotti Borealem incolerent. Sed cùm Scotorum copiæ subinde nouæ ex Hiberniâ transmittenterent, tandem exterminati sunt Picti regnante apud eos Kenneto filio Alpini.

Dicuntur autem Scotti semper paruisse Regibus suis, qui à Ferguson I. ad Iacobum Mariæ Stuartiæ filium c vii. à Buchanano numerantur. Regnum ad primogenitum Regis demortui devoluitur, qui dicitur *Rosay Dux*. Rex magni aliquid gerere nequit inconsulto *Panscotio*, seu *Parlamento*. Tutelam ipse gerit Nobilium, filiorum ad annum 21. filiarum ad 14. & tum eorum bona fisco addicuntur, quod tutelæ genus *Vardam* vocant, nos *la garde noble*. *Panscotium* autem constat ex Ecclesiasticis, hoc est Episcopis, Abbatibus, Prioribus; Dominis temporalibus scilicet, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Vice-Comitibus, & Baronibus; denique ex delegatis ciuitatum. Unicum hinc iustitiae forum, vulgo *The-Session*.

CAPVT IV.

Hibernia.

EADEM quoque hinc, quæ in Scotiâ consideranda sunt.

§. 1. *Nomen Hiberniæ.*

EA M Britanni *Tuerdon* appellant, Angli *Ireland*, indigenæ *Erin*: Apud Poëtas Hibernicos & fabulosos historiarum scriptores *Bally* dicitur, vnde facta vox *Allabanny*, altera *Hibernia*, quod nomen concessum esse Scotiæ suprà vidimus. Quod autem *Zephyri Regnum* eam Giraldus dixit, poëticè locutus est.